

OKRWAWIONY (4) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg m N okrwawiony (1). ◇ A okrwawiony (1). ◇ n N okrwawion(e) (1). ◇ pl A subst okrwawion(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. okrwawić.

Splamiony, zalany krwią (4) : widziałem thess [...] drzby [!] barzo okrwawiono [!] ZapWar 1550 nr 2674; Sauciatu – Ranioni, okrwawioni. Calep 949a.

W połączeniu szeregowym (1): Iáko ono ciało Chrytułowe w ogroycu okrwáwione/ v Káipbałzá ołzpecone/ v Piłatá podrápáne/ ná Krzyżu rozgóždźione y zdziuráwione/ y włoczną otworzone SkarKaz 205a.

Przen (1) :

Wyrażenie: »miecz okrwawiony« = wojna (1): Azaż iuż raz miecz okrwáwiony widáliśmy w zyemi náłzey? RejZwierc 192.

*Cf **OKRWAWIĆ***